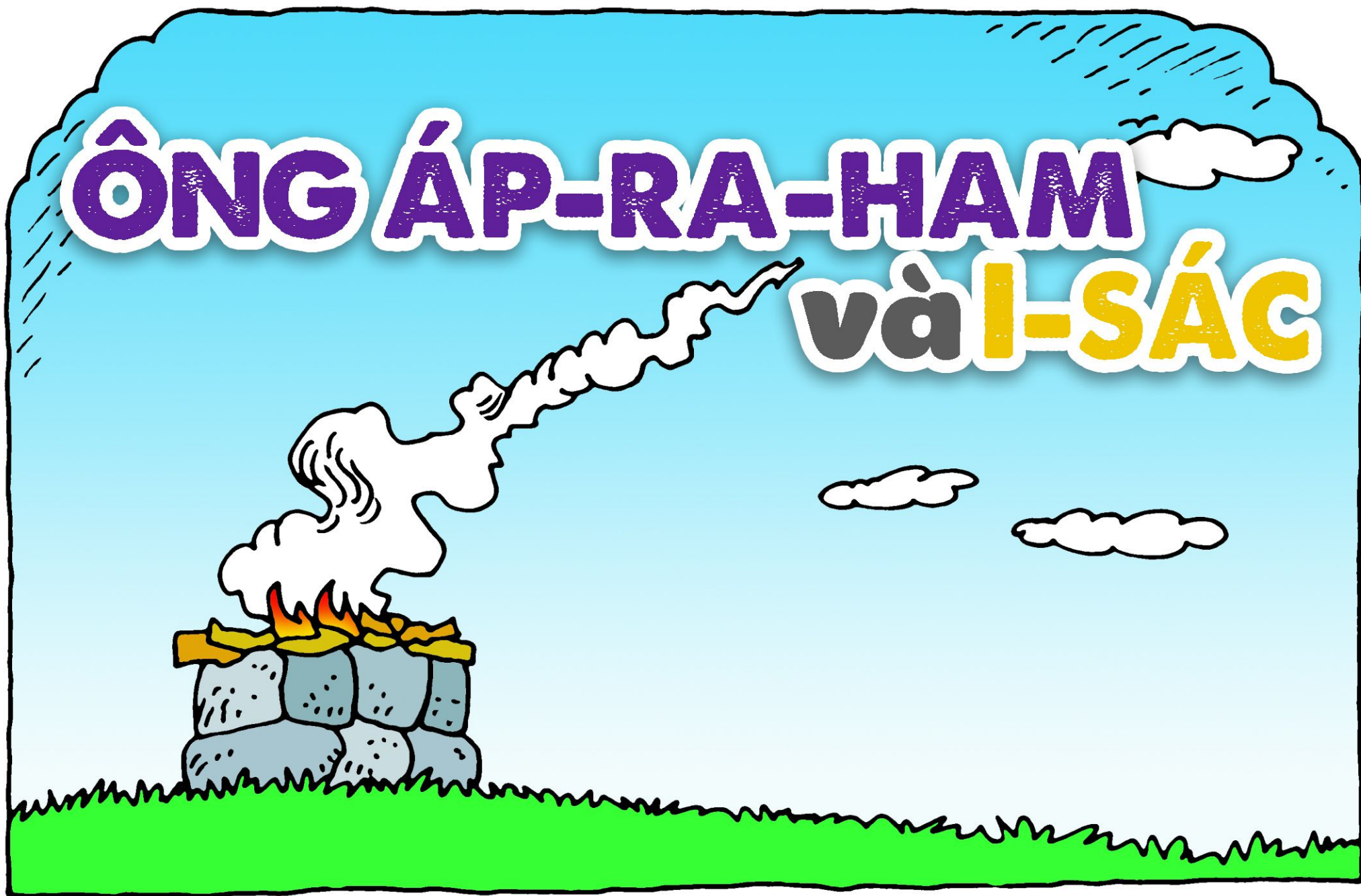

ÔNG ÁP-RA-HAM và I-SÁC

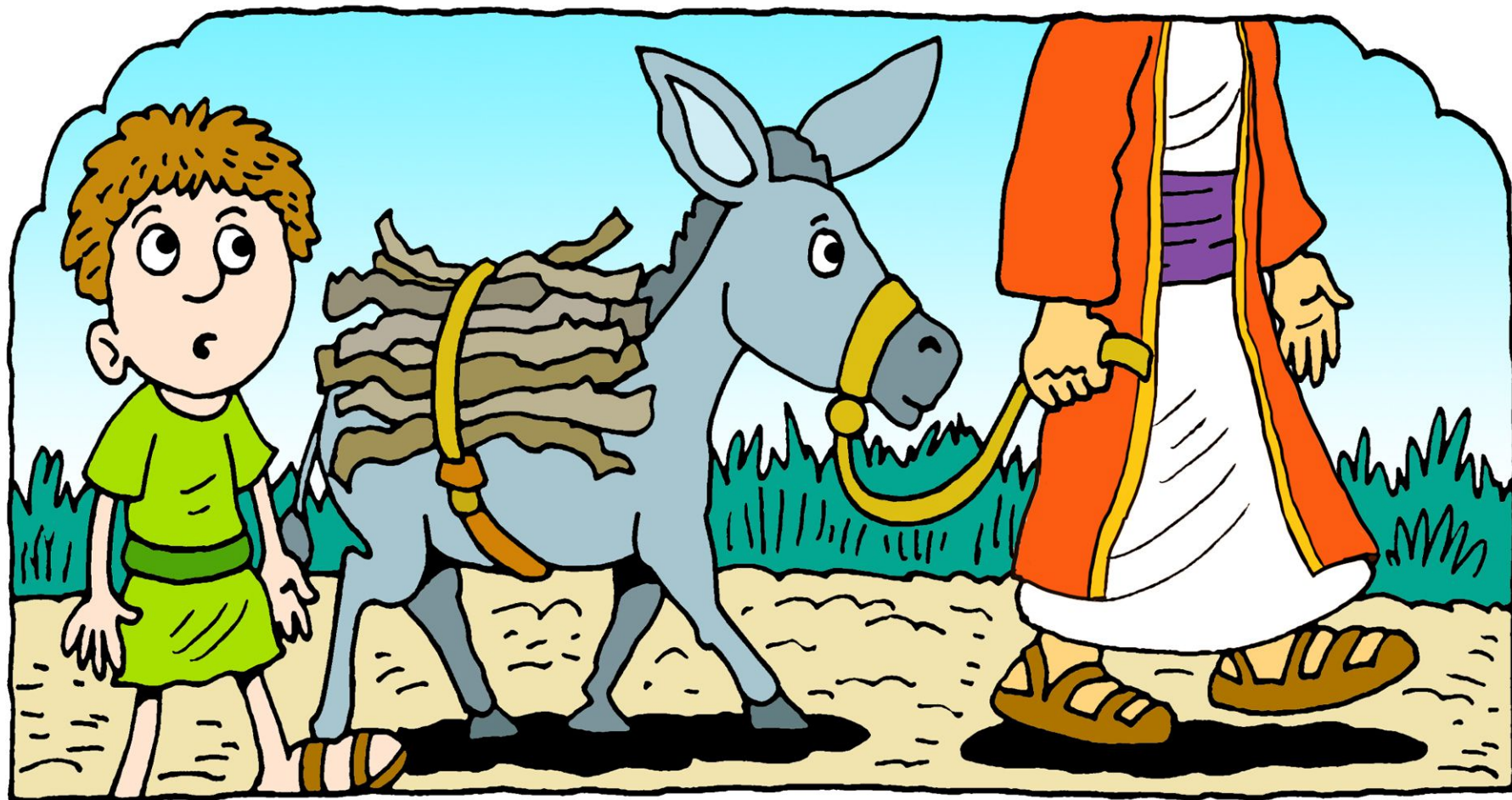
Sáng Thẻ Ký 22

*Áp-ra-ham tuổi một trăm,
Con là Í-sác mới vừa sinh ra.
Làm con yêu dấu của cha,
Đúng như lời hứa, tan bao ưu phiền.*

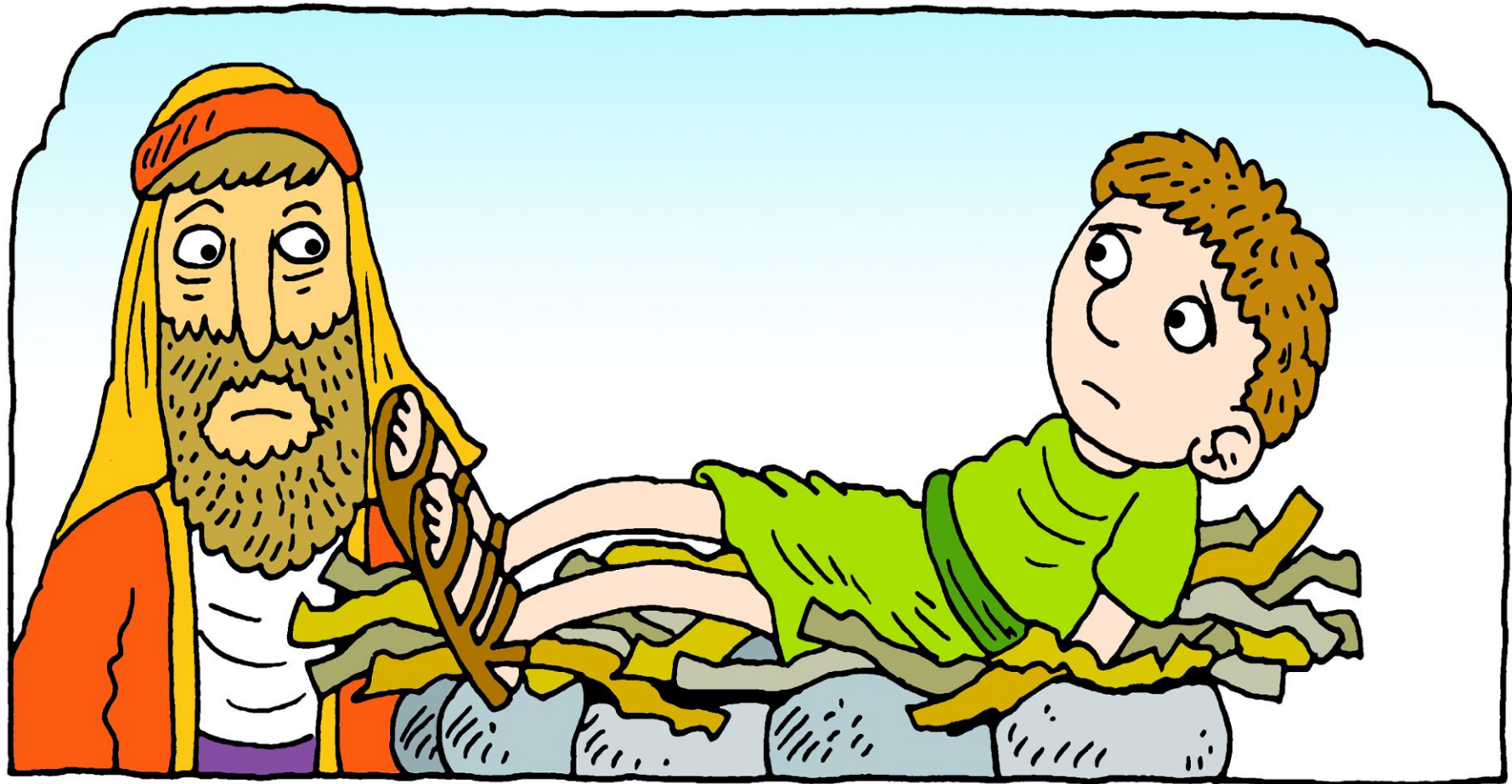
*Lớn lên trong tuổi thiếu niên,
Chúa liền thử thách người cha như vậy:
“Áp-ra-ham!” – “Có con đây!”
“Hãy dâng I-sác như ta tỏ bày.”*

*Vâng lời đi suốt ba ngày,
Khi vào vùng đất tên là Mô-ri-a
Nhìn lên thấy núi xa xa,
Hai người cùng bước lên nhau trẻ già.*

Thình lình I-sác hỏi cha:
“Củi lửa có sẵn, thế còn chiên đâu?”
- “Chúa Trời sắm sẵn đã lâu!
Đieng chân ta lập bàn thờ tại đây.”

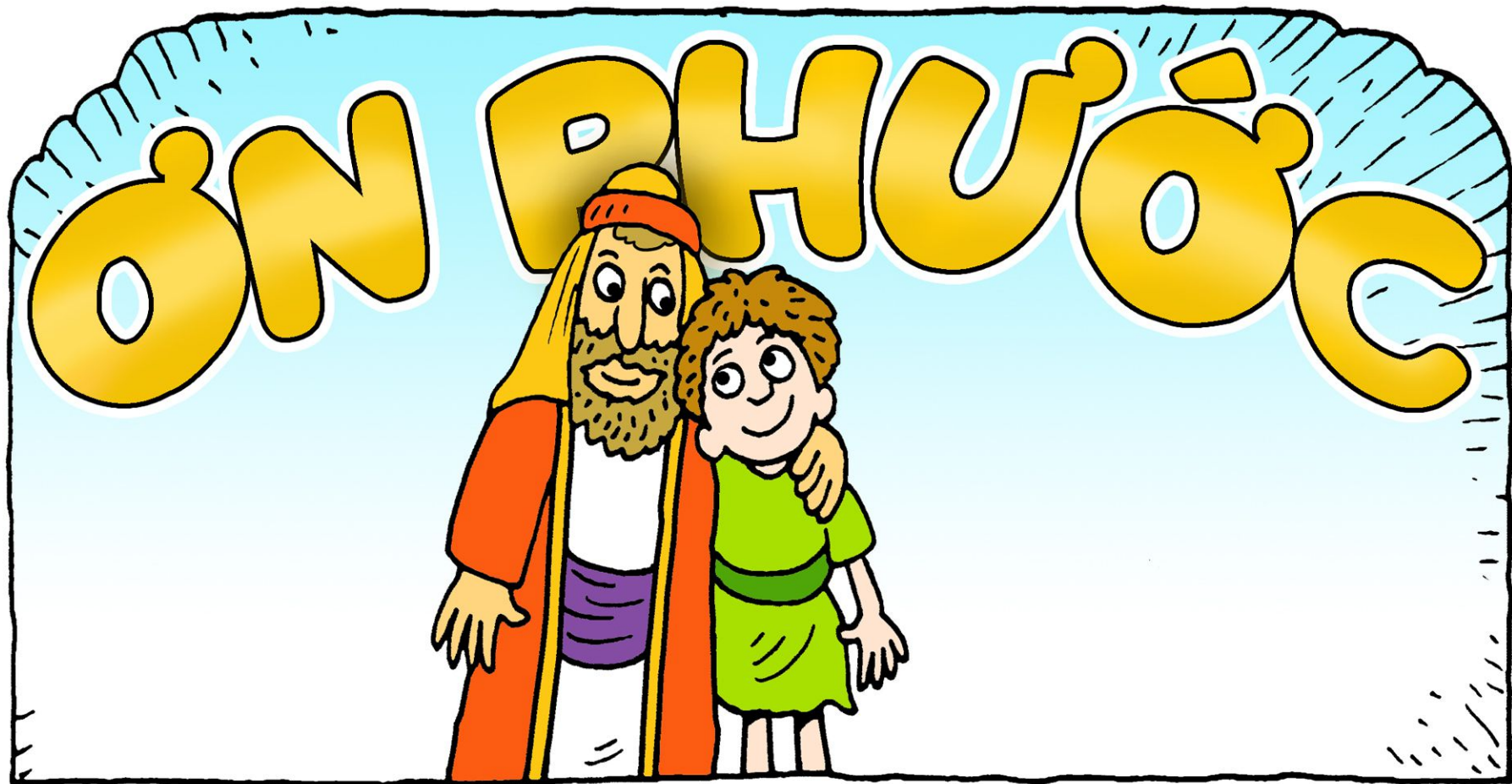

*Sau khi xếp củi tiếng cây,
Trời con trai lại, đặt lên bàn thờ.
Nằm yên, Đ-sác đợi chờ,
Bỗng nghe tiếng phán từ trời vang ra.*

*“Áp-ra-ham! Áp-ra-ham!
Điêng tay, điêng đưng đến con của mình,
Giờ ta thấy rõ tâm tình,
Con không tiếc chính con mình khi dâng.”*

*Áp-ra-ham chẳng phân vân,
Khi thấy chiên đực vương vào bụi cây.
Chúa đã sẵn sẵn đủ đầy,
Dùng làm của lễ thế cho con mình.*